

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike. — Inzerati do 80 peti vrst a Din 2, do 100 vrst a Din 2.50, od 100 do 300 vrst a Din 3, večji inzerati peti vrst Din 4. — Popust po dogovoru, inzerati davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knažjeva ulica št. 5
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8 — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE, celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocenova ul. 2, telefon št. 190 — JESENICE: Ob kolodvoru 101.

Poštna hranilnica v Ljubljani št. 10.351

Rumunija v žalosti:

Smrt rumunske kraljice Marije

Včeraj popoldne je umrla po daljši bolezni v gradu Pelešu pri Sinaji rumunska kraljica Marija, mati kralja Karola II. in naše kraljice Marije

BUKAREŠTA, 19. jul. d. Včeraj ob 17.45 je umrla v gradu Pelešu pri Sinaji rumunska kraljica mati Marija v starosti 63 let.

V soboto zvečer se je vrnila iz nekega sanatorija blizu Draždan, kjer se je dalje časa zdravila zaradi bolezni na jetrih in ledvicah. Ker se je zadnje dneve počutila nekoliko bolje, je odpotovala v domovino, med potjo pa se ji je bolezen močno poslabšala ter so se pojavile nove notranje krvavitve. Ko so jo pripeljali v grad Peleš, je bilo njeno stanje skrajno kritično. Včeraj popoldne so oddali zdravniški bulletin, v katerem so označili njeno bolezen za zelo resno. Kljub vsemu prizadevanju zdravnikov, je popoldne nastopila kriza, ter je kraljica ob 17.45 izdihnila. V poslednjih urah so bili zbrani okoli nje kralj Karol II., princesa Elizabeta, prestolonaslednik Mihael, patriarh Miron in štirje zdravniki, ki so jo zdravili.

Vest o smrti kraljice Marije, matere naše kraljice Nj. Vel. Marije in babice Nj. Vel. kralja Petra II., je izzvala po vsej Rumuniji veliko žalost, tem bolj, ker se rumunski narod dobro zaveda, da je bila v veliki meri zasluha pokojnice, da je izšla Rumunija iz svetovne vojne zmagovala in da je združila v svo-

jih mejah ves rumunski narod, saj je prav na njeno prizadevanje vstopila v vojno na strani antante.

Snoči je bila v Sinaji seja vlade, na kateri so razpravljali o pripravah za pogreb pokojne kraljice. Predsednik vlade patriarh Miron je proglasil splošno žalovanje v Rumuniji. Gledališča so vsa zaprta, na dan pogreba pa bodo zaprte vse trgovine. Povsod so izobesili

črne zastave. Truplo pokojne kraljice bodo prepeljali v četrti v kraljevi grad v Bukarešti, pogreb pa bo najbrže v nedeljo.

Rumunska kraljica-mati Marija je bila rojena 29. oktobra l. 1875 v Eastwell Parku kot najstarejša hči edinburskega vojvode Alfreda, drugega sina slavne angleške kraljice Viktorije. Bila je zelo skrbno vzgojena ter se je poročila 10. januarja l. 1893 na gradu Sigmaringen s takratnim prestolonaslednikom, dne 20. julija l. 1927 umrlim rumunskim kraljem Ferdinandom. Zivljenju v Bukarešti se sprva ni mogla privaditi, kmalu pa se je začela živahno zanimati za deželo in ljudi ter je močno vplivala po izbruhu svetovne vojne, ko je s svojim možem zasedla prestol, na rumunsko politiko v prid vstopa v vojno na strani antante. Kljub vsem izpremenljivostim med vojno je ostala neomajna tudi potem, ko so morali dvor preseliti iz Bukarešte v Jasny, ker so vso Rumunijo zasedle nemške čete.

Najstarejša hči umrle kraljice Marije Elizabeta se je poročila 27. februarja leta 1921 z grškim kraljem Jurijem II. Njena druga hči Marija se je poročila s pokojnim jugoslovanskim kraljem Aleksandrom I. Zedinitelj ter je postala nad vse spoštovana in ljubljena naša kraljica. Tretja

hči princesa Ileana pa je poročena z avstrijskim nadvojvodom Antonom.

Pokojna kraljica Marija, ki je bila meseca oktobra l. 1930 na univerzi v Cluju promovirana za doktorja filozofije, je bila tudi odlična pisateljica. Po romanu »Kraljice« je objavila l. 1934 svoje spomine — »The story of my life« v založbi Cassell & Comp. v Londonu in l. 1935 v nemščini »Sanje in življenje kraljice« v založbi Pavla Lista v Leipzigu, ki vsebuje zanimive opise njenih obiskov na angleškem in ruskem dvoru. Bila je tudi častna polkovnica 5. jugoslovenskega konjeniškega polka, dopisujoča članica akademije lepih umetnosti Francoskega inštituta, imateljica velike častnega križa suverena malteškega viteškega reda itd. Bila je odlična, visoko inteligentna kraljica, katere najglavnejša zasluga je bilo njeno delo med svetovno vojno za ustvaritev velike Rumunije.

Nepričakovana vest o smrti rumunske kraljice Marije se bo globoko domnila tudi jugoslovenskega naroda in vzbudila občudovanje in sožalje tudi v naših krajih. Saj je ta smrt kruto posegla v naš kraljevski dom. Oropala je matere našo kraljico in stare matere našega kralja Petra II. Ko sočustvujemo z rumunskim narodom ob njegovi izgubi, čutimo izgubo tudi sami in misli vsega jugoslovenskega naroda hite k naši kraljevski rodbini, s katero je ves narod v sreči in nesreči tako tesno povezan kakor redkokateri drugi.

Politični obzornik

Hrvati za izločitev politike iz gasilstva

Na pobudo gasilske župe v Djakovem je bila v nedeljo v Vinkovcih konferenca zastopnikov gasilskih žup Djakovo, Vinkovci, Osijek, Vukovar in Zupanja, ki so zastopali potemtakem vse slavonsko gasilstvo. Na tej konferenci so razpravljali o položaju gasilstva v Slavoniji, ki je nastal po Dolanskijevi resoluciji. Znano je, da se je gasilstvo v nekaterih banovinah izrazilo za tesno sodelovanje s hrvatskim narodnim pokretom, na konferenci pa so ugotovili, da vmešavanje politike v gasilsko zadevo zelo škoduje splošnemu narodnemu gasilskemu pokretu. Sklenjeno je bilo, da je treba politiko zopet izločiti iz pokreta.

Zborovanje

hrvatskega učiteljstva

Učiteljstvo savske banovine je imelo včeraj v Zagrebu svoj občni zbor, ki mu je prisostvoval tudi predsednik JUU Ivan Dimnik. Kakor poroča »Jutarnji list«, je imel na zborovanju govor, v katerem je obeležil glavne zahteve učiteljstva. Omenil je stremeljenja centralne uprave udruženja in nato našel glavne učiteljske zahteve. Učiteljstvu je za uspešno delo v šoli in med ljudstvom potrebno, da se mu zagotovi stalnost v službi in avtomatsko napredovanje. Dokler avtomatsko napredovanje ne bo z zakonom določeno, naj se izjava po službenih letih. Učiteljem naj se omogoči napredovanje v 5. pol. skupino pod enakimi pogoji kakor za ostale nižje skupine. Da bi se učiteljstvo pravično in pravilno razporedilo po šolah, naj se komisijsko izvedejo letni razporedi na osnovi predloženih prošelj in izpolnjenih zakonskih pogojev, na podlagi kvalifikacij in socialnih potreb. Premestitve po službeni potrebi naj se izvedejo le v okviru dejanskih šolskih potreb in na osnovi disciplinskih postopanj. Ukiniti je treba celibat in učiteljem priznati enake pravice kakor učiteljem. Nadzorniki naj se izbirajo iz vrst najboljših učiteljskih strokovnjakov in od njih naj se zahtevajo nesporne moralne kvalifikacije. Ob zaključku je poudaril: Dokler bo članstvo tako presojalo in reševalo v svojih stanovskih organizacijah omenjena ne-rešena šolska in stanovska vprašanja ter vztrajalo pri svojih običajnih načelih, se ni bati, da ne bi ostalo složno. Omenjeni list poroča, da so tudi vsi ostali govorniki odločno nastopili proti vmešavanju strankarske politike v šolo in učiteljske vrste.

Težka avtomobilska nesreča

Snoči so pripeljali iz Loškega Potoka v ljubljansko bolnico tri žrtve težke avtomobilske nesreče. Sofer prevoznika tvrdi Verderber iz Kočevja Urban Hrvat je včeraj okrog pol 14. odpeljal iz Loškega Potoka na tovornem avtomobilu okrog 1000 kg desk in zabojev. Poleg njega sta bila na avtomobilu še dva delavca in sicer Rihard Grünseil ter kajzar Antan Poje iz Drage. Ko je sofer vozil po strmih klanec poleg vasi Retje, je nenadoma počila pnevmatika na prednjem kolesu, kar je imelo za posledico, da je avto v hipu vrglo na rob ceste. Avto s tovorom vred se je nagnil in zdrknil kakih 30 m globoko, kjer se je postavil spet na kolesa, ki so bila seve strta, ker se je voz štirikrat prekopnil.

Tragična smrt sokolske naraščajnice

Slov. Konjice, 19. julija
Dne 18. t. m. se je smrtno ponesrečila v garaži Mariborske kože Maca Saječičeva, 14-letna hčerka postajenačelnika v Slov. Konjicah. Sokolsko društvo je zadel s tem težak udarec, saj je bila mlada, nabudna mladenka že celih 10 let najmariborjska telovadka. Ob letošnji poletni prireditvi je že desetkrat javno nastopila. Vedno vesela in razigrana je bila priljubljena pri vseh, ki so jo poznali, prav posebno pa se je odlikovala po svoji muzikalni nadarjenosti, a s svojim lepim glasom je raznih prilikah zapela marsikatero pesmico.

Mlado pokojnico bomo spremenili v večnem počitku v sredo ob 15.30 na pokopališču v Mariboru. Ohranimo simpatično mladenko v blagem spominu, težko prizadetim staršem pa iskramo najljubše sožalje!

Carlj, 19. julija. Beograd 10, Pariz 12.07, London 21.505, New York 486.75, Bruselj 73.90, Milan 22.975, Amsterdam 240.25, Berlin 175.50, Dunaj 20, Praga 15.80, Varšava 52.20, Bukarešta 265.

Madžarski obisk v Rimu

Razgovori predsednika madžarske vlade in zunanjega ministra z italijanskimi državniki

BUDIMPEŠTA, 19. jul. d. Včeraj dopoldne sta prispela v Rim na uraden obisk predsednik madžarske vlade Imre dy in zunanji minister Kanya. Na kolodvoru Termini so ju sprejeli predsednik vlade Mussolini, zunanji minister grof Ciano, minister za ljudsko kulturo Alfieri, tajnik fašistične Starace ter drugi odličniki. Na peronu je bila postavljena čast. četa grenadirjev z godbo in zastavo. Po pozdravu je Mussolini izročil Imredyevi ženi šopek orhidej. Ko sta prišla madžarska ministra na trg pred kolodvorom, sta pregledala četo madžarskih skavtov, ki se mude sedaj v Rimu. Imredy in Kanya sta se nato odpeljala v spremstvu ministrov Ciana in Alfierija v vilo Madama, kjer bosta stanovala za časa bivanja v Rimu.

Ze ob pol 11. dopoldne sta Imredy in Kanya odšla v Panteon, kjer sta položila vence na grobove kraljev in savajske rodbine, nato pa sta položila vence na grob Neznanega junaka in na žrtvenik padlih fašistov v liktorski palači. Ob 11.30 sta obiskala zunanjega ministra Ciana v palači Chigi, po intimnem obedu pa sta obiskala predsednika vlade Mussolinija v Beneški palači, kjer sta ostala v razgovoru približno uro dolgo. Zvečer jima je Mussolini priredil v Beneški palači slavnostno večerjo, na katero je bilo povabljenih izredno mnogo odličnikov.

Na večerji je predsednik vlade Mussolini izrekel naslednjo zdravico:

Z velikim zadovoljstvom vas pozdravljam v imenu Rima, ki sprejema z največjim veseljem odlične zastopnike plemenitega madžarskega naroda. Na ta način se ponavlja radostni dogodek, ko smo pred dvema letoma sprejeli regenta Madžarske, ko je prišel v Rim. Njegov obisk nam je ostal v najprijetnejšem spominu. Prijateljstvo med Italijo in Madžarsko je nad običajnimi protokolarnimi oblikami in je globoko zasidrano v duši in volji obeh narodov. V zadnjih 10 letih, ki so bila tako bogata dogodkov, se je naše prijateljstvo srečno začelo in utrldilo in se naši odnosi razvijajo v globokem zaupanju in v vedno večji priprčnosti. V raznih okoliščinah in v raznih prilikah, ki spremljajo življenje naših narodov, sta obe vladi in oba naroda vedno kazala prijateljsko poimovanje položaja in sta bila vedno sponatano in odločno drug ob drugem. Na dnu italijansko-madžarskih odnosov je so raznovrstne politične in gospodarske koristi kakor tudi težnje za mir in pravico. V tej skupnosti teženj in koristi je tudi razlog, da bi se odnosi med obema državama poglabili in se v vedno širšem okviru širili tudi na mnoge druge države. Posebno v Podunavju, ki naravno neposredno najbolj zanima Italijo in Madžarsko, ni v političnem sodelovanju med Madžarsko in Italijo nobenega antagonizma napram drugim državam, ampak je to sodelovanje dostopno vsem, ki žele red in obnovu. Na tem globokem poimovanju varnosti in volje za mirom sloni tudi os Rim-Berlin in naši lojalni odnosi z Jugoslavijo. Napljam na srečo in napredek plemenitega madžarskega naroda, na zdravje njegovi visokosti regentu in pa na osebno srečo vaših ekselenc.

Predsednik madžarske vlade Imredy je v italijanskem jeziku odgovoril:

Prisrčno se zahvaljujem za tople in iskrene besede, ki ste jih preko mene izrekli vsemu madžarskemu narodu. Te prisrčne besede in prisrčni sprejem, ki so nam ga priredili povsod, ko smo prekorčili italijansko mejo, me navdajajo s prisrčno hvaležnostjo in zadovoljstvom, ker menimo, da je to nov dokaz iskrenih čustev, ki iz dneva v dan čim dalje globlje vežejo prijateljstvo obeh narodov in ki je bilo preizkušeno v resnih dnevih. Mislim, da bi bilo odveč poudariti, s kolikšnim zadovoljstvom sem stopil na tla fašistične Italije, ki je pod našim modrim vodstvom in kljub težkim preizkušnjam v 16. letu dossegla krono svoje močnin in slave. To je navdušilo ves svet, posebno pa nas Madžare, ki obožujemo ustvarjalni genij najstarejšega, toda vendar vedno novega latinskega duha. Podčrtali ste željo po najvišjih idealih miru in pravici. Cilj tega našega potovanja je, koristiti temu miru in tej pravici. Naši sestanki in posveti niso izključujoči in niso naperjeni proti nikomur, ker so miroljubni in žele samo pravico. Cilj jim je razvijati prijateljske odnose z vsemi sosedji, ki jih preveča duh pomirljivosti. Vezi, ki nas že od najstarejših časov vežejo z Italijo, in tradicionalno iskreno prijateljstvo na političnem, gospodarskem in kulturnem polju med Madžarsko in Nemčijo, ki je sedaj postala naš sosed, jasno kažejo, da nas naši prijateljski odnosi z osjo Rim-Berlin navdajajo z najlepšimi nadami, da se bo naš trud razvil in trajen in pravičen mir in da bo koristil miroljubnemu razvoju našega kontinenta. V tem prepričanju nazdravljam za napredek velikega italijanskega prijateljskega naroda. Nj. Vel. kralju in cesarju, vsemu kraljevskemu in cesarskemu domu in v osebno srečo vaše ekselence.

»Popolo Romano« piše, da sprejema ves italijanski narod predsednika madžarske vlade in zunanjega ministra s toplimi simpatijami. V Rim nista prišla, prav nadalje, z namenom, da ustvarita nove prijateljske zveze, pač pa, da ponovno potrdita in okrepiata stike, ki že obstojajo in ki ne izhajajo samo iz skupnih idealov pač pa tudi iz mišljenja obeh narodov. V resnici imajo te zveze medsebojnega spoštovanja in prijateljstva Madžarske in Italije že svojo tisočletno tradicijo. List končno ugotavlja, da je rimsko prebivalstvo, ki tolmači občutja vsega italijanskega naroda sprejelo z navdušenjem zastopnike madžarskega naroda.

Poljska filmska razstava

Varšava, 18. jul. AA. Na vzhodnem velesejmu od 3. do 13. septembra v Lvovu bo prvič prirejena na Poljskem tudi filmska razstava. V filmskem paviljonu bodo postavili posebno pozornost razvoju tehnike filma od prvih aparatov bratov Lumier pa do današnjih dni. Istočasno bodo prikazali tudi vse zadnje poljske filme. V zvezi z velesejemom so razpisali tudi naraščajo tekmovanje za najboljši poljski film.

Lep dar: Zgodbe brez groze

Angleški kraljevski par na prvem uradnem obisku v Parizu

Navdušen sprejem v pristaniškem mestu Boulogne sur Mer

LONDON, 19. jul. d. Ob 9. dopoldne sta kralj Jurij in kraljica Elizabeta odpotovala s posebnim vlakom s postaje Victoria v Dover, odkoder sta se s parnikom prepeljala preko Rokavskega preliva v Boulogne sur Mer na uradni obisk v Franciji. Cilm je dospel angleški kraljevski par v francoske vode, so ju ladje francoskega vojnega prodvoja sprejele z 21 topovskimi streli. V Boulogni sur Mer je sprejel angleškega kralja in kraljico francoski zunanji minister Bonnet, ki ju je spremljal na nadaljnji poti v Pariz. Ze v omenjenem francoskem pristaniškem mestu so angleški kraljevski par sprejeli nad vse slovesno. Prihod angleškega brodovja v spremstvu francoske vojnne mornarice je prisostvovala ogromna množica ljudi, ki je navdušeno pozdravljala visoke goste. Obenem z Bonnetom je pričakoval v Boulogni sur Mer kralja Jurija in kraljico Elizabeto tudi angleški poslanik v Parizu sir Eric Phipps.

Po prihodu v Pariz v prvih popoldanskih urah, kjer so izvršili obširne priprave za sprejem in kjer se je zbralo na stotisoče ljudi od blizu in daleč, zlasti mnogo tudi iz Anglije, da prisostvujejo slavnosti

Boji na teruelski fronti

Živahna aktivnost Francovega letalstva

Barcelona, 19. jul. Vojno ministrstvo objavlja naslednje uradno poročilo:

Na vsej vzhodni fronti je včeraj divjala huda bitka. Francovo letalstvo je bombardiralo cesto Segorbe-Sagunt. Bombardiranje je trajalo 4 ure. Včeraj je pet nacionalističnih bombnikov bombardiralo Alicante. Število žrtv med civilnim prebivalstvom je veliko. Včeraj je 10 tromotornih letal bombardiralo tudi Badalon, a malo pred polnočem je pet tromotornih letal bombardiralo Castel de Faro.

Iz Francovega tabora

Salamanca, 18. jul. AA. Nacionalistično vrhovno poveljstvo objavlja: Na castellonskem bojišču so naše čete strle sovražnikov odpor in zasedle vasi Cucaina in Ludiente ter nekaj drugih postojank severno in južno od teh krajev. Na teurleskem bojišču naše čete še naprej napredujejo. Zavzele so majhne vasi Noguero, Fuentes, Rubielos, južneje v odesku Barracasa pa so napredovale globoko v ozemlje sovražnika ter zavzele strateško važne postojanke. Naše letalstvo je bilo zelo aktivno. Pri letalskem spopadu med Alešio in Valencijo smo sestrelili šest sovražnih letal. Nadalje je letalstvo na meji pokrajine Teruel in Castellon bombardiralo sovražniške čete, ki so se nahajale v dolini Miazar ter jih razpršilo.

Francov plen

Burgos, 19. jul. AA. Ob drugi obletnici državljanske vojne v Španiji so objavili podatke o vojnem plenu v drugem letu vojskovanja. Zaplenjenih je bilo 413 topov, 1752 strojnica, 1600 avtomatskih revolver-

nemu sprejvodu, v katerem se bosta angleški kralj in kraljica peljala s kolodvora v svoje prostore na Quail d' Orsay, bosta kralj in kraljica obiskala ob 17.30 predsednika republike Lebruna v Elizejski palači ter po kratkem pozdravu odšla, da se čez dve uri vrnejo zopet na veliki slavnostni obed. Goste v prostorih Elizejske palače bodo sprejemali ob tej priliki angleški kraljevski par in predsednik Lebrun. Na obed je povabljenih 270 ljudi, med njimi min. predsednik Daladier z vsemi ostalimi ministri, predsednik parlamenta Herriot, maršal Pétain ter druge odlične osebnosti iz angleškega in francoskega političnega življenja. Za okrasitev dvorane, kjer bo slavnostni obed, so porabili 50 tisoč cvrtic. Po obedu bodo ob 22.30 odšli gosti v salone ali pa v primeru lepega vremena na teraso, odkoder bo lep razgled na razkošno razsvetljene vrtove Elizejske palače. Tu bo predstavljeno angleškemu kraljevskemu paru nadaljnjih 400 povabljenec. Vsa prireditve se bo končala z gledališkim in glasbenim programom. Točno opolnoči se bo angleški kraljevski par vrnil po slovesno razsvetljenih pariških ulicah v svoje prostore na Quail d' Orsay.

Sovjetski tisk ob drugi obletnici vojne

Moskva, 19. jul. v. Drugo obletnico španske državljanske vojne slavi moskovski tisk v velikih člankih, v katerih zatrjuje, da moč rdeče španije še dolgo ni strta in da bo zmaga naposled je morala pripasti ljudski fronti. »Pravda« zagotavlja republikanski španiji ponovno simpatije Sovjetske unije in poziva k solidarnosti ves mednarodni proletarijat.

Hitlerjev zaupnik v Londonu

LONDON, 19. jul. h. »Daily Express« poroča, da je prišel v London Fritz Wiedmann, osebni adjutant državnega kancelarja Hitlerja, ki je obenem tudi njegov politični opazovalec. Namen njegovega obiska čuvajo v tajnosti.

Irski prekoatlantski polet

Dublin, 19. jul. AA. Irski letalec Douglas Corigan, ki je v ponedeljek odletel s svojim letalom z letališča »Floid Bennett« pri New Yorku ob 19.17, je preletel Atlantski ocean ter pristal v Dublinu včeraj ob 13.35. Njegovo letalo ima samo en motor s 176 konjskimi silami.

Zopet žrtev trganja planik

Usnjarski pomočnik Viktor Brejc se je ubil v nedeljo v Kamniških planinah

Kamnik, 19. julija. Ko smo včeraj na kratko poročali o novi nesreči na Kamniških planinah, smo imeli vendarle še upanje, da najde rešilna ekspedicijska posrednica še živega ali pa vsaj lahko poškodovanega. In v tem upanju je ves Kamnik spremljal v duhu rešilne ekspedicijske in se nadejal, da to poročilo kar najbolje. Zalibog se naše nade niso izpolnile. Kamniške planine so to pot zahtevale življenjske vrlige fanta, delavca in člana SPD, usnjarskega pomočnika Brejca Viktorja, rojenega 1. 1908. v Novaki-Cerkno v Italiji, ki je vestno služil našemu tovarnarju g. Antonu Knafliču.

V nedeljo, ob pol 1. uri, torej v zgodnjih jutranjih urah, se je napotila družba treh fantov, delavcev pri g. Knafliču, čez Osredki proti Kravcu. Na križpoti Kravca-Koren, se je eden ločil in odšel proti Kravcu, Brejc pa je krenil s svojim prijateljem proti Korenu. Med potjo proti Korenu sta se na tudi dva ločila. Brejc je odšel proti Košutni, njegov tovariš Pizmoht Stefan pa proti Korenu. Blizu ravline na Košutni, kjer se dvigajo proti Kamniški Koroski naproti Osredki visoke stene, tam kjer najde turist najlepše planike, je začel Brejc skokoma na neko polico, s katere sprva ni mogel najti izhoda. Klicaj je prijatelja Pizmohta in mu je povedal, da se bo že nekako izmotal iz nevarnega položaja, on pa naj gre poročat o njegovi nesreči prijatelju Burgerju Andreju, ki je odšel na Kravce. Naročil mu je, naj pove, da je v zelo težkem položaju, vendar upa, da se mu bo posrečilo priti na vamo. Zadnje njegovo poročilo je bilo naj ga oba prijatelja počakata na križišču, kjer so se ločili, da se potem skupno vrnejo proti Kamniku.

Prijatelj Pizmoht je odšel proti Kravcu, kjer je o nesreči tovariša Brejca obvestil vse. Medtem pa si je Brejc hotel pomagati s police in to je bilo zanj usodno. Omahnil je z visoke stene kakih 100 metrov glo-

boko ter obelzel na dnu prepada, vključen in ves razbit za skalo. Imel je počeno lobanjo, izbito levo oko, leva stran prsnega koša je bila udrt, desna roka pa zlomljena. Bil je seveda takoj na mestu mrtve. Pizmoht je s svojim tovarišem Burgerjem zaman pričakoval prijatelja na križišču, kjer so se ločili. Čakala sta več ur in ker sta mislila, da je radi nevihte ubral drugo pot, sta ponovi prišla v Kamnik. Ker pa prijatelja nista našla v Kamniku, sta takoj za slutila nesrečo in sta pozno v noči poklicala rešilno postajo SPD v Kamniku, da je takoj sklicala rešilno ekspedicijsko, ki se je že ob 24. uri napotila proti Kravcu. V rešilni ekspedicijski so bili poleg znanega Erjavca Franca, še Kumer Ivo, Pizmoht Stefan, Močnik Marko, Znidaršič Jakob, Čerle Alojz in Purger Andrej, vsi iz Kamnika. Rešilna ekspedicijska je bila že jutraj ob 5. uri pod Korenom. Članji so klicali na vse strani in pričakovali, da se jim bo Brejc ozglasil, toda zaman. Šele po 2 urnem iskanju je prišel do klobuka prvi Erjavšek Franc, malo globlje je ležala denarnica in kakih 10 metrov od nje je ležalo Brejčovo truplo v krvi in vse razmesarjeno.

Prenos trupla v dolino je bil zelo težaven. Ovirala ga je visoka trava in hude strmine, ki jih ima Košutna na južni strani zelo veliko. Skoraj 9 ur je nosila ekspedicijska truplo do Ribje peti v dolino Bistrice, od koder je potem g. Knaflič prepeljal truplo s svojega delavca na dom, kjer žalujeta za njim mati in sestra.

S pokojnim Brejcem izgubita mati in sestra dobrega sina oziroma brata, ki je skrbel za družino, tovarna Knaflič pa vestnega delavca, ki si je s svojim delom in pridnostjo pridobil splošne simpatije.

Pogreb nesrečne žrtve planik, katero so člani ekspedicijske včeraj okrog 19. ure prišli v Kamnik, bo danes ob 19. na pokopališču na Zalah. Žalopnim naše najiskrenejše sožalje, pokojnega Viktorja pa bomo vsi ohranili v častnem spominu.

bori, vse zainteresirane mestne in druge občine ter javne institucije in zasebne korporacije. Na dan otvoritve razstave, dne 6. avgusta pa bo obenem tudi ustanovni občni zbor mariborske sekcije ljubljanskega društva za ceste. Naši življenjski interesi zahtevajo, da podpre s svojim sodelovanjem to novo prepotrebno akcijo tudi vsa naša javnost, ker le s združenimi močmi bo mogoče doseči zastavljeni cilj in izenačiti naše skrajno zanemarjene ceste z modernimi v našem neposrednem sosedstvu.

»Viteško« poročanje

Ljubljana, 19. julija. Nedeljski »Slovenec« je nam očital, da smo se pregrešili zoper viteški značaj, ker smo objavili »Pesem o vinarjih«. Kako je s tem viteškim značajem in viteškim poročanjem v Kopitarjevi ulici, nam kaže »Slovenec« repek. Ker vemo, da revolverskih listov naša napredna javnost ne čita in ker hočemo pokazati, kako viteško vihte gospodje v Kopitarjevi ulici svoja peresa, ponatiskujemo iz včerajšnjega »Slovenskega doma« za naše sokolstvo zelo poučno in koristno poročilo o nedeljski sokolski svečanosti na Rakeku. Pod naslovom »Dve minutni sprevod na Rakeku« poroča »Slovenec« repek:

Rakek, 18. julija. Včeraj je bilo tu razvije nove sokolske zastave, ki je naš kraj do zdaj še ni imel, čeprav je po zaslugi raznih veljakov veljal za trdnjavo naprednega nacionalizma. S tem dogodkom je bil združen izlet vsega notranjskega in ostale-

ga dravskega sokolstva, katero so v ogroženo trdnjavo na Rakeku klicali obupni pozivi v »Jutru« in »Narodu«. Zato so bili domačini radovedni, kaj bo, a ni bilo veliko. Slavnostni govor je imel bivši rakovski župan Tavčar, ki je prireditvi s svojim nerodnim govorom dal izraziti politični značaj. S tem je dokazal, da služijo sokolske svečanosti zgolj manifestacijam liberalne opozicije, ki v drugi obliki pri nas ne more in si ne upa nastopiti. Označil je vse, ki ne mislijo tako, kakor on, za »peščico, ki neprestano rovari in obrekuje«. Očitno je mislil pri tem na neljub dogodek pred leti, ko ga je ta »peščica« tako odločno potisnila z županskega stolca.

Po govoru se je razvil sprevod, ali kakor pravijo tukajšnji naprednjaki »povorka«. V »povorki« je šlo 5 kolesarjev, 8 zastav, 41 moških v kroju, 6 žensk v kroju, za tem otroci v kroju in v civilu, vsega skupaj 334 ljudi, po večini izletnikov od blizu in daleč. Če si stal na enem mestu, je sprevod šel mimo dve minuti. Občinstva je bilo ca 70, ki je delalo navdušenje je znano »letečo« manifestacijsko taktiko, s kakršno si pomagajo zadnje čase.

Glavni del prireditve je bila veselica, na kateri so razni »vitezki« surovo nastopali proti ljudem, katere so spoznali za nesokole, čeprav so imeli pravilne in plačane vstopnice. Nekemu takemu človeku je sokolski član Gregorič Pepe v kroju pomohil pest pod nos in zatutil vanj »Zgini, če ne te bom ubil!« Podobnih primerov je bilo več. Vsi jasno pričajo o tem, v kakšnem smislu je treba razumeti geslo »Le naprej brez miru«.

Drzen vlomilec s pajdaši pred sodiščem

Pred malim kazenskim senatom v Mariboru se je zagovarjal danes mehanik Franc Stanek

Maribor, 19. julija. Pred malim kazenskim senatom mariborskega okrožnega sodišča se je odigrala danes dopolne epilog drznega vlomila, ki je bil zagrešen lani 4. februarja v Gosposki ulici v Mariboru, ko je bila iz prodajalne Zofije Bizjakove ukradena zlatnina, srebrnina in ure v skupni vrednosti okrog 50.000 din. Temu vlomilo je sledil 11. marca vlom v trafiko R. Znidarčeve na Aleksandrovi cesti, od koder je bilo ukradenih 1500 din gotovine ter znanek in kolekov v vrednosti nad 8000 din. Oba vlomila sta bila izvršena med opoldanskim odmorom in sicer med 12.30 in 14. uro. Policija je takoj osumila 32 letnega mehanika Franca Staneka, ki je bil že petkrat kaznovan radi vlomov in tatvin pri sodiščih v Gradcu, na Dunaju in v Trstu in je 4. januarja 1937 prestajal 2 in pol letno zaporno kazen v Gradcu, nakar so ga dne 5. januarja odgoskornim potom odpravili v domovinski občin Sv. Kristof pri Laškem. Tu pa ni ostal, temveč se je takoj naslednji dan napotil v Maribor, kjer se je seznanil z Glazerjevo rodbino v Studenčih. Ne da bi skušal najti trajno zaposlitev, je Stanek sledil svoji zločinski nagnjenosti in snoval načrte za vlope v prodajalnice, kjer se je posebno nadejal plena v gotovini in v predmetih, ki bi jih bilo lahko vnovčiti. Tako je s Kolarjem Avgustom napravil načrt vlomila v trgovino zlatnine Zofije Bizjakove v Gosposki ulici in si nabavil vlomilno orodje. Svoj zločinski posel je opravil okoli 13. ure ter odnesel 20 moških žepnih ur, 50 ženskih ovratnih verižic, 14 verižic za moške ure, 30 ženskih zapetnih ur, 10 broš, 14 zapetnih, 10 uhanov, 18 moških zapetnih ur, vse iz zlata, srebra in kroma v vrednosti okoli 50.000 din. Po vlomilo je odšel v neko gostilno v Strmi ulici, kjer ga je čakal Avgust Kolar. Oba sta se napotila s plenom h Golobovim v Studenčih, kjer sta se napotila v Prekmurje, kjer sta prodajala posamezne predmete. Da bi imela sredstva za potovanje, jima je Golobova sodelila 500 din. V Prekmurju jima kupčija ni šla tako, kakor sta se nadejala in sta si ostanke plena razdelila. Stanek je nekatere predmete podaril Jožetu Golobovi, ostali svoj del predmetov pa je skril pri Francu Glazerju v Studenčih, kamor se je medtem preselil.

Franc Stanek je z ukradenimi predmeti skušal pobegniti čez mejo v Avstrijo, kar se mu pa ni posrečilo. Tako je ostal v Studenčih in je v opoldanskem urah prišel v Maribor ter se zlasti zanimal za trafiko R. Znidarčeve na Aleksandrovi cesti. Ko je opazil da je trafika v opoldanskem odmoru prazna in ko si je ogledal ključavnico vrat, si je napravil primeren vtih. Dne 11. marca 1937 je odprl s ponarejenim ključem vrata Znidarčeve trafike ter ne oziraje se na nevarnost, da ga preseneti kak kupec, vlomil v prodajalno mize ter odnesel 1500 din gotovine in razne znanke in koleke v vrednosti nad 8000 din. Koleke in znanke je odnesel v Studence, da bi jih odnesel v svojo razpečevanje v Ljutomer. Vse to so varnostna oblastva ugotovila, toda za po-

beglim Stanekom ni bilo duha ne sluha. Šele v noči na 4. maja 1937 so studenški orožniki presenetili Staneka v Rechbergerjevi gostilni v Studenčih ter ga aretirali. Preiskava proti Staneku se je zavlekla nad leto dni in je naposled državni tožilec v Mariboru zbral toliko obtežljivega materiala proti Stanekovim pomagačem, da je obtožil še pet oseb, ki so skupno s Stanekom danes dopolne sedeli na zatožni klopi pred malim kazenskim senatom mariborskega okrožnega sodišča.

Razen glavnega zločinca 32-letnega mehanika Franca Staneka je obtožen še 43 letni mesar in posestnik Franc Glazer, 33 letni krojaški mojster Franc Golob, njegova 32 letna žena Jožefa, 39 letni trgovski potnik Rudolf Šum in 30 letna natakarica Marija Kmetec. Franc Glazer je obtožen, da je prikrival stvari, o katerih je vedel, da so bile ukradene, prav tako sta istega dejanja obtožena zakonca Franc in Jožefa Golob. Rudolf Šum pa je obtožen, da je kupil od Avgusta Kolarja zlatnino, o kateri je vedel, da je bila ukradena, razen tega pa je še obtožen, da je v noči na 22. aprila 1937 na železniški postaji v Špilju v Avstriji pahnil iz vozečega vlaka finančnega podpredsednika Bondarenka Luka, in sicer v trenutku, ko mu je hotel vzeti vtihovalno blago. Marija Kmetec pa je obtožena, da je prikrivala predmete, o katerih je vedela, da izvirajo od tatvin.

Pri razpravi je obtoženi Franc Stanek pod težo dokazov obe dejanji priznal ter dejal, da je bil duhovni pomagač Avgust Kolar, ki ga pa še niso mogli izslediti. Ostali obtoženci so pri obravnavi zanikali vsako krivoto ter se zagovarjali, da niso vedeli, da so bili predmeti ukradeni.

Razprava ob sklepu lista še traja.

Iz Celja

—c Požarni zid je uštel zidarja. V ponedeljek malo pred poldnem se je zgodila v sredini mesta smrtna nesreča, ki je povzročila med prebivalstvom veliko razburjenje. Pred kratkim je kupil mehanik G. Veber hišo v Gosposki ulici št. 10. Odločil se je, da bo hišo, ki je bila v zelo slabem stanju, podrl in zgradil novo poslopje. Dela je prevzelo gradbeno podjetje Grein iz Slovenjegra Gradca. Hišo so začeli pred nekaj dnevi rušiti. V ponedeljek okrog 11.45 pa je požarni zid na sosedni Weissovi hiši nenadno počil in se s silnim trusom sesul na 31 letnega zidarja Ivana Ribezla iz Lokrova pri Celju, ki je delal v prvem nadstropju stare hiše blizu požarnega zidu. Ribezl je strmoglavil v pritličje in obelzel med ruševinami. Nesrečnemu je zdrobilo lobanjo, dobil pa je tudi večjo poškodbo na hrbtu. Ribezl je na mestu izdihnil. Tesarja Kranjca, ki je delal v Ribezlovi bližini, je zidovje samo malo oplazilo po ustih in nogah. Tik pred nesrečo je eden izmed zidarjev opozoril Ribezla, naj beži, ker so se pokazale v požarnem zidu razpoke. Ribezl pa se ni zmenil za opozorilo. Pred

hišo se je hitro nabrala velika množica radovednežev. Ob 13.30 je sodna in tehnična komisija ugotovila dejanski stan, nakar so prepeljali Ribezlovo truplo v mrtvašnico na okoliško pokopališče. Ribezl ni bil poročen. Uvedena je bila takoj preiskava, da se dožene, koga zadene krivda za nesrečo, ki je zahtevala človeško življenje.

—c Nesreča ne počiva. V Bukovljah pri Konjicah je padel 50letni posestnik Praprotnik v nedeljo doma s skednja in se hudo poškodoval po glavi. V soboto si je 7letni Viljem Kolar, sin policijskega sluga v Celju, pri padcu zlomil levo roko. Istega dne je padel 47letni posestnik Vincenc Ipšek iz Zabraža pri Laškem v neki prepad in dobil težke notranje poškodbe. Pri nalaganju sena je padel 62letni dmiar Ivan Pisek iz Griž pri Zalcu pod voz in si zlomil desno ključnico, 13letna hčerka trgovskega potnika Eva Stojanova iz Zavodna, pri Celju pa si je pri padcu s kolesa zlomila desno roko v zapestju. Ponesrečenec se zdravi v celjski bolnici.

Beležnica

KOLENDAR

Danes: Torok, 19. julija katoličani: Vincenc P.

DANASNJE PRIREDITVE

Kino Matica: Sola življenja
Kino Sloga: Zaprt
Kino Union: Zavrtnaj stotnik
Kino Siska: Križev pot ljubezni

DEZURNE LEKARNE

Danes: Mr. Sušnik, Marijin trg 5, Kuralt, Gosposvetska cesta 10, Bohinec ded., Cesta 29. oktobra 31.

Izpod sira

Gospod urednik! Človek brez možganov je storil prav, da se je oglašil k debati o potrebi te reči v glavi. Tudi nam se zdi, da možgani človeku niso več potrebni, tudi če so nepopolni. Rabiti jih itak ne more, ker lahko ali pa celo mora misliti z drugimi deli telesa. Za razmišljanje bo menda najprimernejši tisti del telesa, kjer izgubi hrbet pošteno ime. Tam spodaj ima torej človek za možgane polnovredno nadomestilo, priporočljivo tem bolj, ker sadovi tega dela telesa nikogar ne bodo bodli v oči, niti v nos. No, v nos bi se utegnili koga zbosti, a to ni tako huda nesreča. Zato pa imajo ti sadovi veliko prednost pred sadovi dela možganov. Lahko jih namreč s pridom porabimo za pospeševanje rasti recimo željnatih glav, kolerabe ali kumar, dočim nam oni drugi prav nič ne koristijo, nasprotno, še v škodo in napotje so nam. Kar ostanejo torej pri tej koristni zamenjavi glave z možgani za zadnjico, ker bo tako vsem prav.

Da pa ne boste mislili, da nas vodi skrivna želja po namigovanju na karkoli, vam povemo, da govorimo odkrito in da mislimo pošteno. Drugače tudi ne moremo, saj sami vidite, kako sodobno nadomestilo možganov gloda in razdeva možgane, da jih je vedno manj. In čim prej jih bo konec, tem bolje bo, vsaj ne bodo več sitnili in ovirali rasti novega sedeža misli. Srečno stoletje in srečno v njem živite človeštvo, ko je zadnjica tako uspešno nadomestovala glavo!

Vaši bralci.

V zapor noče

Maribor, 19. julija. 34-letni trgovski potnik Franc C. je bil pred mesec obsojen pred mariborskim malim kazenskim senatom na zaporno kazen 4 mesece, ki bi jo moral že pred 6 tedni nastopiti. Ker mu poziva za nastop kazni niso mogli dostaviti, ker je bil vedno odsoten, je sodišče dalo policiji nalog, da obsojenega Franca C. izsledijo in privede v jetnišnico. Policija se je za možkarja zanimala, pa ga ni mogla izslediti. Včeraj pa je naneslo naključje, da je imel Franc C. opravka na sodišču, kjer ga je sodnik, ki ga je svoj čas obsodil, spoznal. Ker je vedel, da Franca zasledujejo, je o tem obvestil policojo. Stražnik je na sodišče prišel še pravočasno in Franca aretirali. Hotel ga je prepeljati v jetnišnico, toda Franca je dejal, da ima pred sodiščem svoj avto in da mora prele avto spraviti v garažo, nakar bo kazen nastopil. Stražnik pa se ni dal prevartiti, ampak je stopil s Francem do avtomobila in sedel vanj, nakar je Franca odzvel v garažo v Kresnikovi ulici.

Ko je avto privozil v garažo, je stražnik izstopil, toda v naslednjem trenutku je Franca poznal avtomobil nazaj ter s polno brzino odpeljal po Cofovi ulici, Aleksandrovi cesti preko državnega mosta. Na Kralja Petra trgu ga je hotel ustaviti stražnik radi prehitre vožnje, toda Franca se za to ni brigal in je v dvajset dir peljal naprej proti Tržaški cesti ter izginil.

Sokolstvo

Velik uspeh štepanjskega Sokola

Časopisni včeraj ni moglo posvetiti dovolj pozornosti vsem sokolskim nastopom v nedeljo, kar pa ne pomeni, da nastopi, ki jih nismo niti še omenili, niso dosegli lepega uspeha. Značilnost nedeljskih sokolskih prireditev je v tem, da je javnost manifestirala še posebno živo in vneto svojo privrženost sokolski ideji in izkazalo se je, da so simpatije do sokolstva zlasti po praskem zletu zelo globoke. To je odgovor javnosti na besnenje in onemogo jezo zoper sokolstvo pomilovanja vrednih slabštev.

V nedeljo je bilo vreme neprimerno za sokolsko telovadbo, na prostem, kar pa ni moglo občinstva. Udeležba občinstva na prireditvi štepanjskega Sokola je bila do sedaj najlepša. Častno so bila zastopana bratska društva iz Ljubljane in okolice. Prihitieli so Sokoli celo z Ježice, Sokol v Polju je poslal oddelek 120 članov, Sokolska četa z Lavrice je bila zastopana korporativno, ljubljanska društva so zastopali starost (Tabor, Sokol II itd.), dobro je bil zastopan tudi viški Sokol. Ljubljansko sokolsko župo je zastopal inž. Bevc. Med številnim občinstvom je bilo tudi mnogo častnikov. Med udeleženci smo opazili številne javne delavce s senatorjem dr. A. Kramerjem.

Nastop se je začel točno ob napovedani uri, ob 16. Na telovadišče so prikorakali vsi oddelki na čem s praporščakom. Najprej so počastili državno zastavo. Vojaška godba je zaigrala državno himno, na jamboru je pa zaplapolala državna zastava. Nastopi posameznih oddelkov so se vrstili brez odmorov v vzorni disciplini ter redu. Najprej je nastopila moška deca; izvedla je prške vaje vprav presenetljivo dobro. Prav tako se je občinstvo navdušilo ob nastopu ženske dece. Posebno priznanje sta žla moški in ženski naraščaj. Ves čas med nastopom je deževalo, a občinstvo je vztrajalo kakor ob najlepšem vremenu ter izkazalo telovadecem iskreno priznanje s pravim navdušenjem. Velikega priznanja so bili deležni tudi člani in članice. Posebno presenečenje je pa bil nastop starih bratov (16), ki so izvajali zelo strumno lepe vaje; sestavljali jih je br. žitnik. Občinstvo jih je nagradilo s posebno živahnim odobravanjem.

Kakor pred telovadbo so prikorakali tudi ob zaključku in lepem redu vsi oddelki na telovadišče. Zapeli so skupno z občinstvom »Pesem sokolskih legij«, ki je zvela kakor slovesna priredba, da bodo ostali zvesti lepi ideji.

Zaradi dežja so morali opustiti orodno telovadbo. Po nastopu se je občinstvo zgrnilo v Sokolskem domu, kjer se je razvila lepa domača zabava. Sodelovala je vojaška godba.

Lep praznik sokolskega dela

Rimske toplice, 18. julija. V nedeljo popoldne je imelo tukajšnje Sokolsko društvo svoj letošnji javni telovadni nastop. Na letnem telovadišču se je zbrala velika množica gledalcev, ki so prihitieli od blizu in daleč, da tako najlepše izrazijo svoje simpatije sokolstvu. Sodelovala so bratska društva iz Celja, Laškega, z Zidanega mola, iz Radeč in Lokke pri Zidanem mostu.

Od vlaka, ki prihaja v Rimske toplice okoli 15.45 se je razvila povorka, ki je krenila na telovadišče. Točno ob napovedanem času so prikorakali na telovadišče ob zvokih koračnice vsi telovadni oddelki, ki so izkazali čast državi zastavi.

Po tej svečanosti je prikorakala na telovadišče moška deca, pozdravljena od številnih gledalcev. Ob zvokih godbe so strumno izvajali proste vaje.

Za deca je nastopili moški in ženski naraščaj s krasnimi praskimi prostimi vajami. Želi so zasluženo priznanje navdušenih gledalcev. Člani iz Laškega so pokazali svoje sposobnosti v težkih preskokih in saltih. Nato je nastopila ženska deca, ki je ljubko izvajala proste vaje s venci. Sledila je orodna telovadba članov na drugo in tretjo.

Izvrstno uspešno javno telovadbo so zaključili člani in članice s praskimi prostimi vajami. Izvajali so jih brezhibno in želi zasluženo priznanje gledalcev.

Po končani telovadbi je bil pozdrav državni zastavi, godba pa je zaigrala državno himno.

Nato se je razvila prosta zabava, ki je ob zvokih izvrstne zidanske železnice-rske godbe trajala pozno v noč. Sokolskemu društvu iz Rimske toplice kličemo ob tej priliki: »Le naprej brez miru...!«

— Ljubljana-Zgornja Siska. Pozivamo ve brate in sestre na strogo obvezen član ski sestanek, ki bo v četrtek 21. t. m. ob 20. uri v dvorani brata Martinca. Ker bomo razpravljali o letnem javnem nastopu in gradnji telovadnice, naj nihče ne izostane. Zdravo!

Cestna anketa in razstava v Mariboru

Maribor, 18. julija. V petek 15. t. m. je bil v Mariboru sestanek merodajnih činiteljev in interesentov, na katerem se je razpravljalo in sklepalo o poživljeni akciji za preureditev in modernizacijo naših cest, zlasti pa na ozemlju bivše mariborske oblasti. Sestanka so se udeležili predstavniki Tujskoprometne zveze, Mariborskega tedna, Avtomobilskega kluba, Touringkluba, Zgodovinskega in Muzejskega društva, cestnih odborov v Mariboru in Ptuj, sreskih načelstev levi in desni breg, tehničnega razdelka mestne občine mariborske in Društva za ceste v Ljubljani Društvo za ceste sta zastopala predsednik g. Dr. Vrhunec in tajnik g. nadsvetnik inž. Pir.

Na sestanku so se obravnavala vprašanja, ki so v zvezi z našimi cestami, predvsem pa vprašanje preureditve in modernizacije cestnih zvez Maribora z Ljubljano, Zagrebom. Kotoribo in Prekmurjem Ugotovilo se je, da so te ceste najbolj zastarele in zanemarjene, dasi morajo po svojem obmejnem položaju kot prometne žile Jugoslavije z srednjo Evropo vzdrževati največji promet. Nekateri predlagali cest so v takem stanju, da se jih avtomobilisti s strahom izogibljajo, napravljajo velike ovinke okoli naše države ali pa svoja vozila puščajo v Mariboru in nadaljujejo potovanje po železnici.

Ob priliki ljubljanskega kongresa za ceste so bili sicer objavljeni veliki načrti za postopno preureditev in modernizacijo naših avtomobilskih cest, toda nadaljnji razvoj dogodkov je žal pokazal, da bo moralo naše severno ozemlje na to še dolgo čakati. Od prve v ta namen določene državne investicije bo dobila naša banovina sicer 40 milijonov dinarjev, toda od tega se bo porabilo 36 milijonov za ceste na Gorenjskem in le 4 milijoni bodo odpadli na dovršitev modernizacije ceste St. Ilj v Slovenskih gorah — Maribor. Cesta Maribor — Ljubljana, zlasti pa Maribor — Slovenska Bistrica, ki je v najslabšem stanju, bo ostala po teh načrtih še nadalje zanemarjena. Vzrok je v tem, da za ta del še niso določeni nobeni krediti in da, kar je skoraj neverjetno, niti potrebni temeljni načrti še niso gotovi. Ministrstvu so bili namreč predloženi samo načrti za lahki kolosek, katere je pa razumljivo zavrnilo, ker je samo uvidelo, da je mogoče na tako važni in prometni cestni žili upoštevati samo težki kolosek.

Vse to nas sili, da pričnemo sami z novo in še intenzivnejšo akcijo ter dosežemo, da se bodo tudi naše najvažnejše slovenske ceste pri preurejevanju in modernizaciji čim prej in v polni meri upoštevale. Zaradi tega je bilo na sestanku v petek soglasno sklenjeno, da se priredi ob priliki letošnjega VII. Mariborskega tedna v Mariboru razstava cest, ki bo obsegala vse važnejše elaboate zadnje ljubljanske razstave in še vse ono, kar je v posebni zvezi s cestami v severnem in severovzhodnem delu naše banovine. Pri organizaciji te razstave bodo sodelovali vsi okrajni cestni od-

Mestni pogrebni zavod
Občina Ljubljana

Usojeno je bilo, da je Vsemogočni poklical k sebi ljubljeno, dobro ženko in mater, gospo

Battellino Jožico

soprogo staubenika.

Pogreb nepozabne bo v četrtek, dne 21. julija 1938 ob 4. uri popoldne izpred mrliške veže Zavetišča sv. Jožefa (Vidovdanska cesta 9) na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, Celje, Maribor, Muhus, dne 19. julija 1938.

Žalujejo: ANGELO, soprog, MITKO in BOŠKO, sinčka, ter ostalo sorodstvo BATTELINO, STANONIK

PREMIERA! KINO MATICA DANES OB 16. 19.15 IN 21.15. PREMIERA!

Sin Bogdan in ostalo sorodstvo.

Slaba sezona tujskega prometa

Ne samo naše Primorje, temveč tudi Italija je letos
hudo prizadeta

Ljubljana, 19. julija
V sponzorni beograjski »Politiki« poroča Strahinja Djukić iz Splita, da je prišla letošnja turistična sezona v Primorju v marsikaterem pogledu nepričakovane rezultate. Močno je nazadovale številke domačih in tujih gostov in sicer tako, da se v hotelirskih krogih računa, da je bilo doslej 60 do 70% gostov manj, nego lani v istem času. V enakem razmerju je seveda padlo tudi število nočnih in dnevniških, ki jih ima Dalmacija od tujskega prometa.

Ze lani, ko je bila turistična sezona slabša kakor navadno, je kazalo, da bo začelo število letovisčarjev v Primorju občutno padati. Pri nas je še mnogo ovir, ki jih bo treba odstraniti, če nečemo, da bo ta važna panoga našega narodnega gospodarstva propadla namestu da bi pricolvala. Gospodarski krogi v Dalmaciji so že vnaprejšnj računali s tem, da bo letos tujsko prometna sezona slabša. Ze lani so se letovisčarji pritoževali zaradi pretirano visokih cen v hotelih in penzijah, malomarnosti hotelskega in kavarneškega osebja, slabe hrane, pretirane izkoriščenosti raznih turističnih ustanov in občin na račun različnih taks, nepotrebnega vzdrževanja gostov z raznimi političnimi manifestacijami in temu podobno. Z druge strani so se pa obračali hotelirji in turistične ustanove na pristojne oblasti s prošnjami in zahtevami po sanaciji hotelstva, po rešitvi mnogih občin in turističnih organizacij Primorja finančnega poloma. Ustanovili so celo delovni turistični odbor, ki naj bi njegovo delo podprle tudi zainteresirane trgovske in industrijske zbornice, da bi se reorganiziralo vse delo na povzdigi turizma v Primorju.

Kakor pa pritožbe letovisčarjev niso dosegle nobenega uspeha, tako se je izjalovila tudi akcija tega odbora. Vse je bilo zaman. V takih razmerah je bilo seveda treba že vnaprejšnj računati z nazadovanjem turističnega prometa. Pretirane cene so krive, da Primorje ni več privlačno za letovisčarje, kakor je bilo pred leti. Letos so se pa pridružili vsem oviram še zapletljivi v med-

narodni politiki. V mnogih državah je zdaj težko dobiti potni list za inozemstvo. Velike težave imajo letovisčarji tudi z devizami. Morske obale v našem Primorju, kjer bi moralo zdaj kar mrgoleti letovisčarjev, so skoraj prazne. V predsezoni od 15. maja je za silo šlo, potem se je pa položaj rapidno poslabšal. Niti zastopniki turistične zveze v Splitu ne prikrivajo, da je nazadovale število letovisčarjev od 15. maja do zdaj na področju Zveze za 40–50% v primeru z lanskim letom. Letovisčarji iz Vojvodine in Srbije so šli letos na počitnice na jug, ker so imeli lani in predlanskim v severnem Primorju razne stiski. Začetek letošnje glavne tujskoprometne sezone torej ni razveseljiv in če se položaj v kratkem ne bo izboljšal, bo letošnja sezona v Primorju zelo slaba.

V zvezi s tem se pri nas govori, da ima nasprotno Italija letos zelo dobro tujsko prometno sezono, kar pa ni res. Italija, ki je gospodarsko tudi močno odvisna od tujskega prometa, preživlja letos krizo, kakršne menda še ne pozna. Junij, ko imajo v Italiji predsezono, je bil letos tako slab, da so morali mnogi hoteli odpuščati uslužbence in ustaviti obrat. Napovedani dotok tujcev iz Nemčije je izostal, od drugega pa tudi skoraj ni bilo nikogar. Iz Češkoslovaške je odstopovalo v juniju v Italijo zelo malo letovisčarjev. Močno se Italiji pozna tudi nazadovanje avtomobilskega prometa. Odkar se je podražil bencin, je število avtomobilov iz inozemstva močno nazadovale. Italijani sami hodijo na počitnice k morju šele v začetku julija in letos vse kaže, da bodo morali sami zapolniti vrzeli, ker tujcev ne bo. Italijani se zelo jeze na nemško propagando, ki je mnogo škodovala njihovemu tujskemu prometu. Splošna sodbja o letošnji tujskoprometni sezoni v Italiji je zelo neugodna. Glede na objube ob Hitlerjevem posetu v Italijo so se jeli Italijani pridno učiti nemščine. Dočim je bil prej občevalni jezik francosčina, rabijo zdaj Italijani nemščino za občevanje s Čehi, ki jih je od vseh inozemskih letovisčarjev še največ v Italiji.

prečitana spomenica o klubovem desetletnem delovanju, ki jo je spisal g. Viktor Brun.

Dopoldne so bile na igrišču slovesno izročene diplome članom, ki so si stekli največji zasluge za klubovo uspešno delovanje. Diplome so prejeli. Božič Lojze, Humer Lovro, Smolej Janko, Pogačnik Miha, Kozjek Vinko, Kozjek Karol, Razinger Ignac, Razinger Stanko, Ručigaj Tone, Benčina Lojze, Brun Viktor, Mankelj Polde, Janša Josko, Zvezda Karel, Pučko Janko in Smolej Vinko. Sledili so govori predsednika g. Činkovca, predsednika GZSP g. Godca in g. Vindiša. Odposlana je bila vdanostna brzojavka Nj. Vel. kralju Petru II. in min. predsedniku g. dr. Stojanoviču.

Zastopnik SK Zeleničarja iz Maribora je izročil predsedniku Bratstva lepo spominsko plaketo. Nato se je začela prijateljska nogometna tekma med SK Zeleničarjem in SK Bratstvom, ki je pokazala, da so Stajerci odlični nogometaši.

Rezultati pri nogometnih in lahkotletskih tekmah so naslednji:

V soboto zvečer se je vršila prijateljska nogometna tekma med člani SK Kovinarja in komb. moštvom Bratstva, ki je končala z zmago Kovinarja v razmerju 4 : 0.

100 m jun.: 1. Račič (Ilirija) 11.5. 2. Vergles (Bratstvo) 12.1. 3. Medja (Bratstvo) 12.5.

Tek 1500 m.: 1. Pogačnik (Primorje) 4.24. 2. Glonar (Ilirija) 4.32. 3. Slograd (Bratstvo) 4.40.1.

Skok v daljavo, sen.: Zgur (Primorje) 6.32 m. 2. Kliner (Planina) 6.30 m. 3. Bratovž (Ilirija) 5.76 m. 4. Oličkov (Bratstvo) 5.74 m.

Tek 800 m, sen.: 1. Skušek (Primorje) 2.21.2. 2. Pohar (Bratstvo) 2.22.9. 3. Oličkov (Bratstvo) 2.31.5.

Stafeta 4 X 100: 1. Primorje 47.07. 2. Bratstvo 48.01. 3. Ilirija 49.02.

Tek 400 m sen.: 1. Skušek (Primorje) 52.8. 2. Nabernik (Primorje) 54.8. 3. Pohar (Bratstvo) 56.3.

Skok v višino, sen.: Zgur (Primorje) 178 cm. 2. Bratovž (Ilirija) 173 cm. 3. Polak (Primorje) 168 cm. 4. Vergles (Bratstvo) 152 cm.

Met kroglice, sen.: 1. Kliner (Planina) 11.78 m. 2. Peič (Bratstvo) 11.44 m. 3. Kajfež (Primorje) 10.89 m.

Met diska, sen.: 1. Kajfež (Primorje) 36.60 m. 2. Kliner (Planina) 30.24. 3. Zvan (Gorenjec) 30.23 m.

100 m sen.: 1. predtek: 1. Oličkov (Bratstvo) 12.5. 2. Zupan (Bratstvo) 12.9. 2. predtek: 1. Polak (Primorje) 13.2. 2. Safošnik (Ilirija) 13.8. finale: 1. Polak (Primorje) 12. 2. Oličkov (Bratstvo) 12.6. 3. Safošnik (Ilirija) 12.8. izven: Vergles (Bratstvo) 12.5.

V nedeljo 17. julija popoldne je bila prijateljska nogometna tekma SK Kovinarja in SK Bratstvo juniorji z rezultatom 1 : 0 (0 : 0), prijateljska nogometna tekma SK Zeleničar II. Maribor : SK Bratstvo, ki se je začela ob 16.30, je izpadla 6 : 1 (4 : 0). Lepa in tehnična igra gostov. Domači so igrali bolj raztrgano ter niso bili na običajni višini.

Po tekmi se je na igrišču razvila velika ljudska zabava, ki je trajala pozno v noč. Prireditelj je vsestransko dobro uspešno pokazala veliko organizatorično sposobnost uprave in požrtvovalnost velikega dela članstva.

En dan = 48 ur

Malo domišljije, ki pa utegne kmalu postati resničnost

Na prvi pogled se zdi to nemogoče. Toda vprašajte Howarda Hughesa, ki vam bo potrdil, da je videl od svojega starta na poletu okrog sveta solnični vzhod petkrat, čeprav ves svetovni tisk trdi, da je trajal njegov polet samo 3 dni, 19 ur in 17 minut. Toda Hughes je letel proti vzhodu in tako je »prehitel« vsak dan solnični vzhod za 6 ur. Vsek dan njegovega poleta je trajal od enega solničnega vzhoda do drugega samo 18 ur. Vsi svetovni listi tudi ipsejo, da je prispel Hughes nazaj v New York v četrtek popoldne. Če je pa startal v noči od nedelje na ponedeljek in videl solnični vzhod petkrat, bi moral prispeti nazaj v New York v petek. Kam je torej izginil ta peti dan?

Howard Hughes

Peti dan je Hughes izgubil odnosno pridobil nad Beringovim morjem. Iz Jakutska je odletel v sredo ponoči, v Fairbanks na Aljaski je pa prispel v sredo popoldne. Datumsko črto je preletel na 180. meridianu zapadno in vzhodno od Greenwicha. Datumsko črto mu je prekržila računa in mu črtala en dan iz koledarja, tako da ni priletel v New York v petek, temveč v četrtek. Če bi bil letel v nasprotni smeri, bi bil videl solnični vzhod samo trikrat. Zato bi bil pa preletel nad datumsko črto s ponedeljka naravnost v sredo, a torej bi si moral pripisati v dobro.

Vernejev junak Philias Phogg, ki je potoval okrog zemlje 80 dni, je prispel v London po svojem koledarju 81. dne in revež je že mislil, da je izgubil stavo. V zadnjem trenutku je pa prišel na to, da je na poti proti vzhodu prav za prav en dan pridobil. Tako je hitro in še pravočasno prijavil svoj prihod, da je dobil stavo. V stoletju tehnike ni izključeno, da dobimo kmalu superletala, ki bodo letala s hitrostjo nad 1000 km na uro. Zamislite si, da krene s takim letalom letalec recimo iz Prage v ponedeljek zvečer na pot okrog sveta in sicer proti zapadu v nepretrganem poletu. Pot, ki jo je preletel

Hughes, meri okrog 24.000 km. Ta letalec bi letel približno na isti poti, toda v nasprotni smeri. Letel bi in letel, v 24 urah bi obletel zemljo in v torek ob 18. bi bil zopet na letališču pri Pragi. Tam bi ga občinstvo navdušeno sprejelo, on bi pa majal z glavo, češ, nekdo mi je ukradel noč. Letel sem in letel, sonce pa ni hotelo zaht.

To se sliši kakor pravljica, strokovnjaki pa pravijo, da je to mogoče. V Ameriki grade zdaj ogromno stratosferično letalo in računajo s tem, da bo vodila prekomorska zračna pot v višini okrog 10.000 m. Zakaj bi se ne dala v doglednem času s posebnim letalom na stratosferi doseči hitrost 1.000 m na uro. Skratka, bliža se čas, ko bodo tiskali v Ameriki prospekte približno tele vsebine:

»Gospoda, poletite z nami in oglejte si naš planet iz stratosfere. Leteli bomo s superavionom z 10.000 HP za 200 potnikov v višini 15.000 m. V hermetično zaprtih kabinah sedite udobno; ni vam treba nobenih aparatov za kisik, s posebno izolacijo in konstrukcijo motorjev smo dosegli povsem nečlen polet. V idealnem miru plujete nad kontinenti in oceani. Privoščite svojim živcem, biskupom na vse načine na zemlji, ta potiček. Stalne brezčasne zveze z zemljo ne bomo imeli, da bi ne prišli v skušnjavo zvezi se z božnim svetom. Odhod v soboto popoldne, prihod v nedeljo popoldne. Letimo proti zapadu, druga praga pa vodi čez oba tečaja okrog sveta. Ne oklevajte, prigrizite se takoj.«

In če bi recimo slučajno ležala nad Ameriko gosta megla, če bi deževalo, da bi videli z letala namestu New Yorka samo sive oblake, bi nam potovalna pisarna denarja ne vrnila, ker je v prospektih rečeno, da za vreme ne odgovarja.

Najstarejše drevo na Japonskem

Na Japonskem je po ohranjenih pisarnih dokazih najstarejše drevo v Karasaki razstoki bor. Zasajen je bil okrog leta 229 po Kristusu pod vladjo cesarja Jonei in posvečen boginji Wakemasa-Hime. V začetku so drevo ovalirali v rasti, kakor je na Japonskem navada in zato je zdaj visoko samo 24 m, v obsegu pa meri en meter od tal celih 12 m. Njegove veje se razprostirajo 80 do 100 m naokrog in so podprte s 380 kamenitimi stebri.

Ob koncu julija hodijo vsako leto okrog tega drevesa procesije. Ljudje molijo, da bi bogovi obvarovali Japonsko potresov in drugih elementarnih katastrof. Drevesu se lahko samo približajo, do njega pa ne smejo, ker ga svetelniki strogo stražijo in nihče se ga ne sme dotakniti. Zato pobirajo rožmarji samo igle in jih spravljajo kot dragocen spomin. Ko pa romar umre mu položijo igle od svetlega drevesa pod glavo v krsto. V vražah japonskega ljudstva igra to drevo in njegove igle pomembno vlogo. Kdor hoče imeti ubogljive otroke, jim kuhajo igle tega drevesa v mleku. Zadostuje,

da se bolnik magije iz igel prastarega borovca kuhanega čaja, pa talaj otravi. Največ se pa zahtuje to igle doma. Vredice igel vise nad domačimi oltarji, da varujejo bogovi dom potresa in ognja.

Najstarejši list ustavljen

Oni dan je prenehal izhajati najstarejši list na svetu »Peipin Bao«, ki je izhajal polnih 1500 let. Ustanovljen je bil okrog leta 400, po krščanskem koledarju. Njegov ustanovitelj Su-Sun je bil prvi novinar, urednik in izdajatelj, čigar ime se je ohranilo v zgodovini. List, ki ga je ustanovil, ima zelo pestro zgodovino. Njegovi uredniki so prišli večkrat v nemilost vlade zaradi ostre kritike ali nediskretnosti in potem so jih odstranili iz javnega življenja s pravo azijsko temeljitostjo. 1500 so jih obglavili, torej povprečno vsako leto enega. Zadnji urednik lista je dokazal, da je ostal list zvest svoji tradiciji.

»Peipin Bao« je bil večkrat konfisciran po zasedbi Pekinga po Japoncih. Okupacijske oblasti so ga začasno ustavile, potem pa zopet dovolile, ko je nastopila vlada, ki so jo postavili v Peking Japanci. Ker pa list ni spreminjal svojega stališča napram Japoncem, so ga končno za vedno ustavili.

Na Marsu ni vode

Ko se je Mars zadnjič močno približal naši zemlji so zvezdoslovci porabili to priliko, da bi slednjič pojasnili zagonetico, kako je z njegovo površino, ali so na nji umetno zgrajeni kanali, ali je tam sploh ozračje, ki bi omogočalo življenje, podobno življenju na zemlji. In ugotovili so, da na Marsu ni kanalov že zato, ker tam ni vode. Na zvezdarni na Mount Wilsonu v Kaliforniji so proučili spektrom, ki ga daje ozračje na Marsu. Spektrom se proizvaja s pomočjo spektrofotografa. Le-ta avtomatično beleži spektrom na fotografski trak, ki mu pravimo spektrogram. Ogromni daljnogled na Mount Wilsonu je omogočil zvezdoslovcem, da so dobili zelo točne spektrograme, tako da so lahko na njih ugotovili, katere erte pripadajo vodnim hlapom.

In ugotovili so, da so v Marsovem spektrogramu sicer sledovi ert, odgovarjajočih vodni pari, da je pa za ta pojav odgovorno ozračje naše zemlje. Marsovo ozračje je samo po sebi najbrž povsem suho. Če je pa suho, ni vsaj na površini Marsa vode, ki bi sicer prehajala v ozračje. Nereseno je pa še vprašanje, iz česa obstajajo bele kapice, ki se pojavijo na njegovih tečajih, kadar je na Marsu zima. Nekatje časa so učenjaki domnevali, da gre za zamrznjen ogljikov dioksid, ki mu pravimo zrak suhi led. Ko je bil Mars bližji naši zemlji, pa niso bili pogoji za opazovanje teh kapic ugodni. Tako je ostalo to vprašanje zaenkrat nerešeno.

Iz Radeč

— Težka nesreča deklice. Pred dnevi se je pripetila nesreča, ki jasno kaže, da so otroci premalo pod nadzorstvom. Petletni sinček posestnika Novaka iz St. Jurija pod Kumom je po nesreči z malo sekirico po polnomu odeskali svoji 14 mesečni sestrički Franci 3 prste leve roke, dva pa močno poškodovani. Prvo pomoč ji je nudil tukajšnji banovinski zdravnik g. dr. Matko.

— Občinski sejem. V ponedeljek se je vršil običajni občinski sejem na starem sejmišču. Žirvine je bilo malo, dočim je bilo kupeev precej. Zato tudi cene žirvine niso bile tako slabe.

— Kopališče na Njivah zopet v redu. Pred kratkim so nadomestili že razpadle stopnice pri kopališču na Sapoti. Sedaj je dohod v vodo zopet omogočen brez večje nevarnosti. Dobro in zdravju koristno li bilo, da bi se moglo nekako raznim tipom pojasniti in razložiti, da kopališče in javno stranišče ni vseeno in da ta dva pojma nista, ali pa nevedno s kakšnimi posebnimi razlogi stalno zamenjujejo.

— Planinsko rajanje na Lisci. V nedeljo je bil na Lisci velik planinski praznik, obletnica otvoritve planinskega doma. Na predvečer so kurili kres. Ze zvečer je bilo precej ljubiteljev narave na Lisci. Ostali pa so prispeli z jutranjimi vlaki na Breg in od tam po lepi položni poti na Liso. Ob pol 11 popoldne je bral sv. možo g. Pav. lič. Dotični je imel tudi lep govor. Popoldne pa se je razvil pravo planinsko rajanje ob zvokih izvrstne radeške godbe »Savskega valca«.

ZGODAJ VSTAL

— No, ti si pa danes zgodaj vstal, — pravi prijatelj v pisarni svojemu tovarišu, ki ni posebno točen. — Toda kakšen pa si, ali se ti je kaj zgodilo?

— Da, prišel sem domov šele jutraj. Baš ko sem se hotel sleči, se je zbudila žena in dejala: Ti pa vstajáš danes zelo zgodaj. To me veseli. — Kaj sem hotel, moral sem se zopet obleči in svo me, zdaj sem tu.

sama, ali bi ne hotela postaviti čevljevka v peč? Gospa Desvarennesova je vstala. Njene oči so se zbegano obrnile k peči, kjer je ugašal ogenj. V kotu široke, iz marmorja izklesane ograje, je samo za trenutke zagledala majhen, kakor prst dolg otroški čevljevček, čevljevček otroka, ki ga je ljubila v svojih sanjah.

Privid je bil izginil in ona je zrla samo na svoj pusti dom. Skelečo bolečino je začutila v svojem prekipeljavem srcu. Joki ji je stisnil grlo in dve debeli solzi sta ji počasi zdrknili po licih.

Mihael je bil ves blede in tiho je zrl na njo. Po dal ji je roko:

— Misliš si na to, kaj ne? — je dejal z drhtečim glasom.

Gospa Desvarennesova je dvakrat tiho prikimala in molče, solznih oči sta se zakonca objela.

Od tistega trenutka si nista ničesar več prikričevala, združila sta se v svojem silnem hrepenju. Žena si je z obzirno izpovedjo olajšala po dolgem molku obteženo dušo. In Mihael je prvič v življenju spoznal do najskrivnejših koticov globoko dušo svoje življenjske družice.

Ta energična in svojevlečna žena je bila skoraj skrušana. Prožine njene volje so popustile. Obhajala jo je doslej neznanja malodušnost in utrujenost. Delo jo je utrujalo. V pisarne ni več hodila. Kmalu je prišlo še težje znamenje; govorila je o opustitvi trgovine. Zahrepenela je po življenju na kmetih. Mar ni bila že dovolj bogata? Pri tako skromnih zahtevah nista potrebovala toliko denarja.

S P O R T

Sportni dan SK Amaterja

Trbovlje, 18. julija

V nedeljo je imel tukajšnji SK Amater svoj sportni dan. Ze dopoldne je bilo na Amaterjevem igrišču dokaj živahno vrvenje, ko se je začel propagandni lahkotletski miting, pri katerem so se plasiirali na prva mesta naslednji atleti: tek 100 m, sen. Horjak (Celje) 12.4 sek., jun. Gosak (Amater) 12.3 sek. Tek 1500 m.: Šoster (Jugoslavija) 4.31. Tek 5000 m.: Koritnik (Amater) 17.31. Skok v višino: Kosec sen. (Primorje) 1.55 m, Gosak jun. (Amater) 1.50 m. Skok v daljino: Kosec sen. (Primorje) 6.25 m, Katič jun. (Celje) 5.122 m. Metanje diska: Kosec sen. (Primorje) 36.27 m, Gosak jun. (Amater) 30 m. — Doseženi rezultati so vsekoli zadovoljivi, zlasti pa je za Trbovlje razveseljivo dejstvo, da se uspešno uveljavlja v vseh panogah športa mladi in ambiciozni jun. Amaterja g. Gosak, ki obeta postati prvovrsten sportnik.

Največja senzacija sportnega dne pa je bil nastop moštva zagrebškega Haška, ki je nastopil v kombinirani postavi. Trboveljski sportniki goje do zagrebških tovarišev neko posebno simpatijo in tudi občinstvo jih rado gleda na naših zelenih poljih, kjer so že opetovano nastopili. Moštvo Haška so disciplinirani igralci in ne le to, tudi tehnično so na višku. Zato je bila za naš sport prava senzacija, ko je večeraj naš Amater porabil Zagrebčane, ki se tega pač niso nadejali. SK Amater je zadnje dni žilavo treniral in njegov trud se je večeraj dobro plačal. V moštvo Haška so nastopili štirje igralci higinega moštva in to Golac, Duković, Polidrogac in Požeg. Moštvo Amaterja je nastopilo v svoji najjačiji postavi ter je imelo v svoji sredi tri jubilate: Jordana, Savjovica in Mrzelja, kateri so prejeli za svo 10 letno aktivno in plodno delovanje na sportnem polju krasne diplome, ki jim jih je izročil predsednik Amaterja g. Blagoje Blane pred pričetkom tekme. Ko j nato se je tekma pričela in že v prvih minutah je imela obramba Amaterja dokaj posla. V 13. minuti nenadoma izpade desno krilo Haška in strelja neubranljivo v mrežo. V 30. minuti levo krilo Amaterja

pod vodstvom Miklavčiča krasno centriral, Jordan prevzame žogo in izenači rezultat na 1:1. V 40 minuti nastane pred Haškovim golom znova gneča in Jordan zopet zviša na 2:1 v prilog Amaterja. Do polčasa ostane rezultat nespremenjen, v pričetku drugega polčasa pa je pričel Hašk ostro napadati in je Amaterja prisilil k obrambi. V 25 minuti je nastala pred golom gostov nevarna situacija, ki jo je spretno rešil Haškov vratar. Moževi sta imeli precej ugodnih šans, ki pa so postale plen izvrstnih vratarjev ter se rezultat v drugem polčasu ni spremenil. Pri Hašku so se odlikovali vratar Barič, Duković, Golac in Polidrogac, dočim je imelo moštvo Amaterja najboljšo ožjo obrambo in krilsko vrsto, medtem ko je igral napad precej raztrgano. Sodili je ss. g. Pečar dobro in objektivno.

V predtekmah so nastopili moštva iz rudarskih revirjev z običajnimi rezultati.

Sportni dan jeseniškega „Bratstva“

Jesenice, 18. junija

V soboto in nedeljo je agilni SK Bratstvo s sportnim dnevom na zelo dostojen način praznoval 10 letnico uspešnega delovanja. Vse prireditve so bile zelo lepo obiskane, kar dokazuje, da se že široka javnost živo zanima za delo in uspehe kluba in rezultate, ki so plod dolgoletnega vztrajnega dela sportnikov, ki so prišli na Jesenice.

V nedeljo dopoldne se je vršila na igrišču pred spomenikom žalna svečanost za umrliimi člani in članicami.

Ob 11. uri se je v Kazini vršil slavnostni občni zbor kluba, katerega so se udeležili zastopniki oblasti, občine, KID, raznih društev in korporacij ter drugi vidni predstavniki jeseniškega kulturnega in gospodarskega življenja.

Predsednik SK Bratstva g. Jože Činković je uvodoma pozdravil vse goste in članstvo ter v lepih besedah prikazal vsa važnejša razdobja klubovega delovanja ter omenjal uspehe članov in naraščaja pri vseh panogah klubovega delovanja. Klubu in tekmovalcem je iskreno čestital predsednik G. Z. S. P. g. Tomaž Godec, nakar je bila

GEORGES OHNET:

SERGEJ PANIN

Savinjena, svojega nečaka sploh ni imela rada; vso nežnost je posvečala sinu svoje bivše sosedje iz ulice Neuve Coquenard, trgovke s krojinim blagom, ki ni znala obogatiti in ki je še vedno ponižno prodajala igle in sukanec gospodinjam iz okraja.

Ta trgovka, mati Delarueeva, kakor so jo klicali, je bila po enem letu zakonskega življenja odvojela. Njen sinko Peter je dorasčal v senci pekarije, ki je bila zibelka bogastva Desvarennesovih. Ob nedeljah mu je dajala gospa mojstrovka marčipan in zabavala se je z njegovo otroško zgornostjo.

Ko se je preselila v ulico Vivienne, ga ni izgubila iz vida. Peter je bil jel hoditi v ljudsko šolo in kmalu je postal s svojo bistroumnostjo in brezprimerno marljivostjo prvi učenec v razredu.

Deček je dovršil šolo z mestno ustanovo, ki si jo je bil priboril v tekmi odličnih učencev, in poslal so ga v Chaptal.

Za tega pileža, ki se je hotel čisto sam prebiti skozi življenje in doseči svoj položaj, ne da bi bil svoji rodbini kakorkoli v breme, se je gospa Desvarennesova izredno zanimala. Zdelo se ji je, da vidi čudovito sorodnost med tem žilavim značajem in svojim lastnim značajem in zato je v duhu, že snovala načrte za Petrovo bodočnost. Videla ga

je v duhu, kako se je odločil za visoko tehniko in kako jo je dovršil kot eden prvih.

Mladenič lahko izbira med rudarstvom, stavbarstvom ali vodnimi napravami, Okleva še, ko mu pride ona ponuditi, naj vstopi v njeno podjetje kot družabnik. Izgradila bi mu zlat most. On bi dal s svojimi velikimi sposobnostmi podjetju nove pube, izpopolnil bi stroje in zmagovito bi podjetje potem klubovalo vsaki konkurenci.

To so bile srečne sanje, katerim se je udajala in v katerih je bil Peter njen resnični sin. Njen dom je postajal njegov dom. Bila je čedalje bolj zaverovana in zatopljena v svoje načrte s Petrom.

Naenkrat je pa švignila temna senca čez privid njene sreče. Mar bi mati, siromašna trgovka, ponosna na svojega sina, privolila v to, da bi ga vzela za svojega tuja žena? Oh, škoda, da Peter ni sirota! Saj vendar ni mogoče materi vzeti sina! In gospa Desvarennesova je ustavila polet svojega hrepenenja, svojih srečnih sanj. Spremljala je vsak Petrov korak s skrbnim očesom, ni pa hotela posegati v njegovo življenje. Peter ni bil njen.

Srce te petinštridesetletne žene, mlado pod vplivom neumornega dela, je pretresel zdaj silen nemir in zaman je bilo vse prizadevanje ublažiti ga. To je skrivala zlasti pred svojim možem, ker se je itak bala njegovega jadikovanja.

Ce bi mu le enkrat pokazala svojo slabost, bi jo bil sleherni dan nadlegoval s svojimi krizmi in težavami. Vendar jo je pa nepričakovana nezgoda izročila na milost in nemilost Mihaelovi obzirnosti.